

Poeta i pan Strauss

Słowa: Krzysztof Daukszewicz

1. d A d Odchodził stary rok
d Rozpoczął się sezon
A Na zjazdy i bale
A d A A biedny stary Strauss
A W roku pańskim bieżącym
d A Nie szykował się wcale
d A d Przeminał dawny walc
D7 I gdy świat gnał do przodu
g By powitać rok nowy
g d Poeta kumpel z Polski wpadł
E Z zaproszeniem do kraju
A A7 Na bal sylwestrowy

2. g d Ten bal zaczynał się
A Polonezem jak dawniej
g D7 Od sali do sali
g d Poeta mówił wiersz
E Nie słuchany poemat
A A7 Ktoś potem pochwalił
g d A gdy się skończył płas
A I na minut piętnaście
d D7 Pary tańczyć przestały
g d Zza stołu krzyknął ktoś
E Ty artysta opowiedz
A A7 Nam lepiej jakiś kawał

3. d A d Pomyślał stary Strauss
d Jak to ciężko być dzisiaj
A lyricznym poetą
A d A Orkiestra disco gra
A I nie przebijesz się wierszem
d A I prozą przez beton
d A d I rzekł artyście Strauss
D7 W sali gdzie się przedchwila
g Coś wiązać zaczęło
g d Twe życie to jest bal
E Nie umowa o dzieło
A A7 Gdy sam jesteś dzieło

4. g d A taniec dalej trwał
A Bruderszaftów zastępy
g D7 Odkładały się w głowach
g d A jakiś starszy pan
E W pas czerwony wplątany
A A7 Nad stolami szybował
g d A potem to był bal
...

A Walc zapraszał do tańca
 d D7 Lecz go nikt nie usłyszał
 g d Poeta mówił wiersz
 E Jakiś pan artystę
 A A7 Własnoręcznie uciszał

5. d A d Zezłościł się pan Strauss
 d Który miał nam przypomnieć
 A Swe modre Dunaje
 A d A Powiedział — co za kac
 A Wziął pół litra ze stołu
 d A I zapłakał nad krajem[?]
 d A d Mój przedostatni walc
 D7 Który zbyt delikatnie
 g Prosił o ciszę
 g d Mój przedostatni walc
 E Bo ostatni to chyba
 A A7 Raj jeszcze usłyszę

d A d A d A d A d A d D7 g d E A A7

6. g d Karnawał skończył się
 A Zasypiając po szafach
 g D7 Sukienki motyle
 g d A poeta uczy się
 E Tańczyć w rytm rozespanych
 A A7 fabrycznych syren
 g d Karnawał skończył się
 A Zasypiają po szafach
 d D7 Sukienki — motyle
 g d Że nam się jeszcze chce
 E Tańczyć w rytm rozespanych
 A A7 Fabrycznych syren

7. d A A7 d D7 g d E A Na, na, na...